

ganste ung Alder. Men, foruden at Kvin-
dernes Anvendelse saaledes er begrændset,
maa det ogsaa iøvrigt erkjendes, at Billig-
hedstaler for, at deres Lønning sættes lavere
end Mændenes, thi ikke blot kunne de bitter-
lig leve billigere end disse, men Mændenes
Fortjeneste bør ogsaa beregnes saaledes, at
de derved kunne have et tarveligt Udkomme
til en Familie, et Hensyn, som derimod, da
udelukkende ugifte Kvinder antages i Tele-
grafvæsenets Tjeneste, ikkun ganske undtagel-
sesvis, nemlig forsaavidt Enker med ufors-
ørgede Børn maatte være ansatte som Tele-
grafister, vil kunne gjøre sig gjældende for
Kvindernes Bedkommende. I Henhold her-
til vil det være rigtigt at indordne de kvindelige
Telegrafister paa særlige, noget lavere Løn-
ningsklasser, og man har i saa Henseende
ment, at de foreslaaede Lønninger, 800, 1,000
og 1,200 Kr., ville være passende.

Bestemmelsen i Paragrafens fjerdede
Stykke er navnlig optagen af Hensyn til de
kvindelige Telegrafister, idet de fleste af disse,
hvis de for dem foreslaaede Lønninger ved-
tages, ville komme paa de samme Lønnings-
klasser som nu, men miste det dem for Tiden
tilstaaede Dyrtidstillæg, og det maa anses
for tvivlsomt, om Bestemmelsen i Lov om
Embedsmænds Lønningsforhold af 26de Marts
1870 § 10, 1ste Stk., vil kunne anvendes i
dette Tilfælde.

I Lighed med, hvad der for de i Kjø-
benhavn bosiddende Tolddassistenters Bedkom-
mende er sket ved Lov om Tolddvæsenet af
2den Juli 1880 § 6—2, er der i Paragrafens
trede Stykke optaget en Bestemmelse,
ifølge hvilken enhver af de til 4de Løn-
ningsklasse hørende Funktionærer, som have
Bopæl i Kjøbenhavn eller paa Frederiksberg,
faar et Lønningstillæg af 100 Kr. En
saadan Bestemmelse begrundes tilstrækkelig
ved Hensynet til, at Udgifterne til de fleste
Livsfornödenheder og navnlig til Husleie ere
store i Hovedstaden end i Provindserne, og
at derfor de paa førstnævnte Sted boende
Telegrafister i Henseende til deres Udkomme
maa erkjendes at være uheldigere stillede end
deres Kolleger i Provindserne.

Bed Paragrafens næstsidste Stykke til-
sigtes det tydeligere, end det formentlig er
Tilfældet med den lignende Passus i Loven
af 1875 § 1 i Slutningen, at hjerne den
mulige Misforstaaelse, at den Omstændighed,
at der ved Finantsloven sfer Medsættelse i
det hidtilværende Antal Telegrafister og
Overtelgrafister, skulde medføre, at nogen af
de vedkommende Bestillingsmænd, som ved
den efter det tidligere større Antal foretagne
Fordeling havde opnaaet den høiere Løn-
ningsstads, paa Grund af det fastsatte For-

delingsforhold mellem de enkelte Lønnings-
klasser kunde komme til at lide Nedgang i
sin engang opnaaede Lønning, naar han ved
en ny Fordeling af det mindre Antal, efter
sin Orden i Rækken af Bestillingsmænd i
samme Lønningsklasse, vilde være at lomme
efter en lavere Lønningsstads.

Til § 2.

Alderstillæget for Telegrafdirektøren,
som ved Lov af 2den Juli 1870 § 2 c. er
fastsat til 400 Kr. aarlig for hver 5 Mars
Tjeneste, dog ikke over 1,200 Kr. aarlig,
foreslaas forhøjet til 500 Kr. aarlig for
hver 5 Mars Tjeneste, dog ikke over 2,000
Kr. aarlig. Maximum for den nævnte Em-
bedsmænds Lønning, 7,000 Kr., vil saaledes
først naas efter en Tjenestetid af 20 Aar.

Ifølge Loven af 17de April 1875 til-
kommer der samtlige i denne opførte Em-
beds- og Bestillingsmænd et Alderstillæg af
100 Kr. aarlig for hver 5 Mars Tjeneste
under Statstelegrafen, dog ikke over 400 Kr.
aarlig, hvilket altsaa beregnes fra de Ved-
kommendes første Ansættelse uanset, om de
rykke op paa høiere Lønninger. Fastsættel-
sen af dette ensartede Alderstillæg for hele
Staten staar imidlertid i Forbindelse med
den foran omtalte foreløbige Karakter, Ord-
ningen af Telegrafvæsenets Lønningsforhold
hidtil har haft, og der er derfor nu Anled-
ning til heri at søge en Forandring opnaaet,
hvilken bør bestaa i, at Alderstillægene efter
det nu i saa Henseende fulgte almindelige
Princip, se saaledes Tolddvæsenets Lønnings-
lov af 2den Juli 1880, fastsættes efter den
Betydning, Embederne og Bestillingerne have
i Henhold til deres Indordning i forskjellige
Lønningsklasser. I Overensstemmelse her-
med foreslaas det, at der gives følgende Al-
derstillæg efter femaarige Tjenesteperioder,
nemlig: i 1ste Lønningsklasse 300 Kr., dog
ikke over 1,200 Kr.; i 2den Lønningsklasse
200 Kr., dog ikke over 800 Kr.; i 3die og
4de Lønningsklasse 100 Kr., dog ikke over
500 Kr. Der gjøres vel herved en Afvigelse
for 1ste og 2den Klasse's Bedkommende fra,
hvad der med Hensyn hertil bestemtes i de
tidligere fremsatte Lovforslag angaaende Løn-
ninger for Telegrafvæsenet, idet efter disse
det høieste Alderstillæg allerede naaedes efter
2 femaarige Perioder. Da imidlertid saavel
den ovenfor omtalte Lov om Lønninger ved
Tolddvæsenet som de forskjellige fremsatte
Lønningslovsforslag vedrørende Postvæsenet
først sætte Grændsen for Alderstillæget efter
4 femaarige Tjenesteperioder, og der ikke er
nogen Grund til i den heromspurgte Hense-
ende at stille Telegraffunktionærerne ringere
end de Funktionærer i Tolddvæsenet og Post-